

Nierówności macierzowe

Tomasz Tkocz

K MISMaP
Uniwersytet Warszawski

Toruńska Letnia Szkoła Matematyki 2009, 3.IX.2009r.

Plan

- 1 Rozgrzewka
- 2 Dwie podstawowe nierówności
- 3 Szkic dowodu nierówności Goldena–Thompsona
- 4 Zakończenie

Zadanko na rozgrzewkę

Zadanie

Niech $A = [a_{ij}]_{i,j=1,\dots,n}$ będzie macierzą $n \times n$ o rzeczywistych współczynnikach. Udowodnić, że

$$|\det A| \leq \sqrt{\prod_{j=1}^n \sum_{i=1}^n a_{ij}^2}.$$

Zadanko na rozgrzewkę

Zadanie

Niech $A = [a_{ij}]_{i,j=1,\dots,n}$ będzie macierzą $n \times n$ o rzeczywistych współczynnikach. Udowodnić, że

$$|\det A| \leq \sqrt{\prod_{j=1}^n \sum_{i=1}^n a_{ij}^2}.$$

Rozwiązanie

$|\det A|$ = objętość równoległościanu rozpiętego przez wektory kolumnowe macierzy $A \leq$ iloczyn ich długości.

Zadanko na rozgrzewkę

Przypadki szczególne

Dla $n = 2$, $A = \begin{bmatrix} r & s \\ t & u \end{bmatrix}$:

$$|ru - st| \leq \sqrt{r^2 + t^2} \sqrt{s^2 + u^2} \quad (\text{nierówność Schwarza}),$$

dla $n = 3$, $A = \begin{bmatrix} r & s & t \\ u & v & w \\ x & y & z \end{bmatrix}$:

$$\begin{aligned} & |rvz + swx + tuy - tvx - wyr - zsu| \\ & \leq \sqrt{r^2 + u^2 + x^2} \sqrt{s^2 + v^2 + y^2} \sqrt{t^2 + w^2 + z^2}. \end{aligned}$$

Morał i motywacja

Morał

W macierzach można szukać (ładne) nierówności.

Morał i motywacja

Morał

W macierzach można szukać (ładne) nierówności.

Motywacja

- ważne zwierzę w fizyce statystycznej, to **suma statystyczna** postaci $\text{tr } e^A$ (A — operator liniowy samosprężony)
- bardzo ważne są jej różnorakie oszacowania

Morał i motywacja

Morał

W macierzach można szukać (ładne) nierówności.

Motywacja

- ważne zwierzę w fizyce statystycznej, to **suma statystyczna** postaci $\text{tr } e^A$ (A — operator liniowy samosprężony)
- bardzo ważne są jej różnorakie oszacowania

Morał i motywacja

Morał

W macierzach można szukać (ładne) nierówności.

Motywacja

- ważne zwierzę w fizyce statystycznej, to **suma statystyczna** postaci $\text{tr } e^A$ (A — operator liniowy samosprężony)
- bardzo ważne są jej różnorakie oszacowania

Morał i motywacja

Morał

W macierzach można szukać (ładne) nierówności.

Motywacja

- ważne zwierzę w fizyce statystycznej, to **suma statystyczna** postaci $\text{tr } e^A$ (A — operator liniowy samosprężony)
- bardzo ważne są jej różnorakie oszacowania

Umowa

Na przestrzeni \mathbb{C}^n mamy zadany iloczyn skalarny \langle, \rangle .

Nierówność Peierlsa–Bogolubowa

Twierdzenie

Dla operatorów liniowych samosprężonych $A, B: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ zachodzi

$$\frac{\operatorname{tr} e^{A+B}}{\operatorname{tr} e^B} \geq \exp\left(\frac{\operatorname{tr} A e^B}{\operatorname{tr} e^B}\right).$$

W szczególności ($B = I$)

$$\frac{1}{n} \operatorname{tr} e^A \geq e^{\frac{1}{n} \operatorname{tr} A}.$$

Nierówność Goldena–Thompsona

Twierdzenie

Dla operatorów liniowych samosprężonych $A, B: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ zachodzi

$$\operatorname{tr} e^{A+B} \leq \operatorname{tr} (e^A e^B),$$

a nawet więcej

$$\operatorname{tr} e^{A+B} \leq \operatorname{tr} (e^{A/m} e^{B/m})^m \leq \operatorname{tr} (e^A e^B), \quad 0 < m \in \mathbb{Z}.$$

Dryf do szkicu dowodu

$$\operatorname{tr} e^{A+B} \leq \operatorname{tr} (e^A e^B)$$

Dlaczego operatory samosprężone są przyjemne?

Twierdzenie (Spektralne)

Jeśli operator liniowy $A: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ jest samosprężony^a ($A^\dagger = A$), to istnieje baza ortonormalna u_1, \dots, u_n oraz liczby rzeczywiste $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ takie, że

$$Au_k = \lambda_k u_k, k = 1, \dots, n.$$

^aprzez A^\dagger oznaczamy hermitowskie sprzężenie operatora A

Dlaczego operatory samosprężone są przyjemne?

Twierdzenie (Spektralne)

Jeśli operator liniowy $A: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ jest samosprężony^a ($A^\dagger = A$), to istnieje baza ortonormalna u_1, \dots, u_n oraz liczby rzeczywiste $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ takie, że

$$Au_k = \lambda_k u_k, k = 1, \dots, n.$$

^aprzez A^\dagger oznaczamy hermitowskie sprzężenie operatora A

Definicja

Niech A — operator samosprężony. Dla $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ definiujemy operator $f(A): \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ określony na bazie u_1, \dots, u_n z twierdzenia spektralnego wzorem

$$f(A)u_k = f(\lambda_k)u_k.$$

Klucz

Twierdzenie

Dla operatora samosprzężonego $A: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ nieujemnego^a, funkcji wypukłej $f: [0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ i bazy ortonormalnej v_1, \dots, v_n zachodzi

$$\operatorname{tr} f(A) \geq \sum_{k=1}^n f(\langle Av_k, v_k \rangle).$$

^adla każdego $x \in \mathbb{C}^n$ zachodzi $\langle Ax, x \rangle \geq 0$

Klucz

Twierdzenie

Dla operatora samosprzężonego $A: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ nieujemnego^a, funkcji wypukłej $f: [0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ i bazy ortonormalnej v_1, \dots, v_n zachodzi

$$\operatorname{tr} f(A) \geq \sum_{k=1}^n f(\langle Av_k, v_k \rangle).$$

^adla każdego $x \in \mathbb{C}^n$ zachodzi $\langle Ax, x \rangle \geq 0$

Dla $X: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ — dowolnego operatora liniowego weźmy $f(x) = x^m, m \in \mathbb{Z}_+, A = X^\dagger X$.

Klucz

Twierdzenie

Dla operatora samosprzężonego $A: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ nieujemnego^a, funkcji wypukłej $f: [0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ i bazy ortonormalnej v_1, \dots, v_n zachodzi

$$\operatorname{tr} f(A) \geq \sum_{k=1}^n f(\langle Av_k, v_k \rangle).$$

^adla każdego $x \in \mathbb{C}^n$ zachodzi $\langle Ax, x \rangle \geq 0$

Dla $X: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ — dowolnego operatora liniowego weźmy $f(x) = x^m$, $m \in \mathbb{Z}_+$, $A = X^\dagger X$. Mamy

$$\operatorname{tr} (X^\dagger X)^m \geq \sum_{k=1}^n \langle X^\dagger X v_k, v_k \rangle^m = \sum_{k=1}^n \langle X v_k, X v_k \rangle^m$$

$$= \sum_{k=1}^n \left(\|k\text{-ta kolumna macierzy } [x_{ij}] \text{ operatora } X \right. \\ \left. \text{w bazie } (v_k) \|^2 \right)^m$$

$$= \sum_{k=1}^n \left(\|k\text{-ta kolumna macierzy } [x_{ij}] \text{ operatora } X \right. \\ \left. \text{w bazie } (v_k) \|^2 \right)^m = \sum_{k=1}^n \left(\sum_{l=1}^n |x_{lk}|^2 \right)^m$$

$$= \sum_{k=1}^n \left(\|k\text{-ta kolumna macierzy } [x_{ij}] \text{ operatora } X \right. \\ \left. \text{w bazie } (v_k) \|^2 \right)^m = \sum_{k=1}^n \left(\sum_{l=1}^n |x_{lk}|^2 \right)^m \\ \geq \sum_{k=1}^n |x_{kk}|^{2m}$$

$$\begin{aligned}
 &= \sum_{k=1}^n \left(\|k\text{-ta kolumna macierzy } [x_{ij}] \text{ operatora } X \right. \\
 &\quad \left. \text{w bazie } (v_k) \|^2 \right)^m = \sum_{k=1}^n \left(\sum_{l=1}^n |x_{lk}|^2 \right)^m \\
 &\geq \sum_{k=1}^n |x_{kk}|^{2m} \geq \left| \sum_{k=1}^n x_{kk}^{2m} \right|
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \sum_{k=1}^n \left(\|k\text{-ta kolumna macierzy } [x_{ij}] \text{ operatora } X \right. \\
 &\quad \left. \text{w bazie } (v_k) \|^2 \right)^m = \sum_{k=1}^n \left(\sum_{l=1}^n |x_{lk}|^2 \right)^m \\
 &\geq \sum_{k=1}^n |x_{kk}|^{2m} \geq \left| \sum_{k=1}^n x_{kk}^{2m} \right| = |\operatorname{tr} X^{2m}|.
 \end{aligned}$$

Zadanie domowe

Dla operatora liniowego $X: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ istnieje baza ortonormalna (v_k) przestrzeni \mathbb{C}^n w której macierz tego przekształcenia jest górnotrójkątna.

$$\begin{aligned} &= \sum_{k=1}^n \left(\|k\text{-ta kolumna macierzy } [x_{ij}] \text{ operatora } X \right. \\ &\quad \left. \text{w bazie } (v_k) \|^2 \right)^m = \sum_{k=1}^n \left(\sum_{l=1}^n |x_{lk}|^2 \right)^m \\ &\geq \sum_{k=1}^n |x_{kk}|^{2m} \geq \left| \sum_{k=1}^n x_{kk}^{2m} \right| = |\operatorname{tr} X^{2m}|. \end{aligned}$$

Lemat

Dla operatora liniowego $X: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ zachodzi

$$|\operatorname{tr} X^{2m}| \leq \operatorname{tr} (X^\dagger X)^m, \quad m \in \mathbb{Z}_+.$$

Wniosek z nierówności $|\operatorname{tr} X^{2m}| \leq \operatorname{tr} (X^\dagger X)^m$

Lemat

Dla operatorów liniowych samosprężonych $X, Y: \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$ zachodzi

$$|\operatorname{tr} (XY)^{2m}| \leq \operatorname{tr} (X^{2m} Y^{2m}), \quad m \in \mathbb{Z}_+.$$

Wniosek z nierówności $|\operatorname{tr}(XY)^{2^m}| \leq \operatorname{tr}(X^{2^m} Y^{2^m})$

Dla A, B — operatorów samosprężonych kładziemy

$$X = I + \frac{1}{2^m} A, Y = I + \frac{1}{2^m} B.$$

Wniosek z nierówności $\left| \operatorname{tr} (XY)^{2^m} \right| \leq \operatorname{tr} (X^{2^m} Y^{2^m})$

Dla A, B — operatorów samosprężonych kładziemy

$X = I + \frac{1}{2^m}A, Y = I + \frac{1}{2^m}B$. Ufając, że

$$\begin{aligned} (XY)^{2^m} &= \left(\left(I + \frac{1}{2^m}A \right) \left(I + \frac{1}{2^m}B \right) \right)^{2^m} \\ &= \left(I + \frac{1}{2^m}(A+B) + \left(\frac{1}{2^m} \right)^2 AB \right)^{2^m} \xrightarrow{m \rightarrow \infty} e^{A+B}, \\ X^{2^m} Y^{2^m} &= \left(I + \frac{1}{2^m}A \right)^{2^m} \left(I + \frac{1}{2^m}B \right)^{2^m} \xrightarrow{m \rightarrow \infty} e^A e^B, \end{aligned}$$

Wniosek z nierówności $\left| \operatorname{tr} (XY)^{2^m} \right| \leq \operatorname{tr} (X^{2^m} Y^{2^m})$

Dla A, B — operatorów samosprężonych kładziemy

$X = I + \frac{1}{2^m} A, Y = I + \frac{1}{2^m} B$. Ufając, że

$$\begin{aligned} (XY)^{2^m} &= \left(\left(I + \frac{1}{2^m} A \right) \left(I + \frac{1}{2^m} B \right) \right)^{2^m} \\ &= \left(I + \frac{1}{2^m} (A + B) + \left(\frac{1}{2^m} \right)^2 AB \right)^{2^m} \xrightarrow{m \rightarrow \infty} e^{A+B}, \end{aligned}$$

$$X^{2^m} Y^{2^m} = \left(I + \frac{1}{2^m} A \right)^{2^m} \left(I + \frac{1}{2^m} B \right)^{2^m} \xrightarrow{m \rightarrow \infty} e^A e^B,$$

otrzymujemy

$$\operatorname{tr} e^{A+B} \leq \operatorname{tr} (e^A e^B).$$

Bibliografia

- S. Golden, *Lower Bounds for the Helmholtz Function*, Physical Review **137**, B1127–1128 (1965)
- B. Simon, *The statistical Mechanics of Lattice Gases*, Princeton, New Jersey, Princeton University Press
- M. Suzuki, *Quantum Statistical Monte Carlo Methods and Applications to Spin Systems*, Journal of Statistical Physics **43**, 883–909 (1986)
- C. J. Thompson, *Inequality with Applications in Statistical Mechanics*, Journal of Mathematical Physics **6**, 1812–1813 (1965)

Dziękuję!

Pytania?